

[Kirkegaard.]

være i stand til at opretholde landets høje økonomiske standard, hvis vi ikke kan afsætte denne eksport til lønnende priser. Jeg tror, at der kunne vindes en del på dette område, hvis landbrugets ledende mænd engang snart kunne blive enige om at skaffe afsætningsrådet, som måske er landbrugets vigtigste organ i øjeblikket, arbejdsro, så den omfattende lovgivning, som blev gennemført i 1958, kan udnyttes til gavn for landbruget.

I den valgkamp, som nu er forbi, blev det af nogle nævnt, at en almindelig, stor skattelettelse også vil være i landbrugets interesse. Jeg tror, at denne opfattelse er forkert. Vi, der driver landbrug, har jo allerede bitre erfaringer for, at overbeskæftigelsen i visse fag, lønglidningen o. s. v. har presset også landbrugets omkostninger op. Det er derfor ligetil, at noget, som bare ligner en pengeudpumpning, vil forstærke denne meget skadelige bevægelse, når behovet for arbejdskraft ikke kan dækkes. Omkostningerne vil stige, også landbrugets omkostninger, og konkurrenceevnen vil forringes i samme omfang. Derfor tror jeg ikke, at det er vejen for landbruget i øjeblikket. Man kunne også stille det spørgsmål: hvad hjælper en skattelettelse på 100 kr. eller nogle få hundrede kroner en landmand, når hans omkostninger til vedligeholdelse af bygninger, maskiner, vogne, traktor o. s. v. sammen med hans almindelige arbejdsomkostninger stiger med måske det dobbelte beløb? Det endelige resultat bliver en ringere stilling for landbruget.

Landbruget har mange problemer, og jeg håber, at landbrugsministeren vil indkalde landbrugets organisationer til et møde. Det er jo klart, at ingen bedre end de kan formulere landbrugets ønsker i en situation, hvor de ikke har fået del i den indtægtsstigning, som vore medborgere i øvrigt i væsentlig grad har fået del i, og som jeg for mit vedkommende også ønsker at landbruget skal have.

Ud fra de synspunkter, jeg her har nævnt, kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale det foreliggende finanslovsforslag til videre behandling.

Skræppenborg-Nielsen: Efter hvad jeg har fået at vide af forskellige ærede medlem-

mer af det høje ting, er det første gang, man her i tinget har delt finanslovdebatten i to dele, hvoraf den første del, den politiske debat i tilslutning til finanslovbehandlingen, vel så nogenlunde blev afviklet i går. Formålet med en sådan deling må vel være, at det, man her i tinget kalder for partiernes finansielle ordførere, i dag først og fremmest skal have til opgave at beskæftige sig med finanslovsforslagets mange økonomiske sider og landets finansielle politik i øvrigt.

Rent umiddelbart betragtet synes det, som om en sådan deling af debatten omkring og i tilslutning til det af den højtærede finansminister fremsatte forslag til finanslov er meget praktisk, men det må, synes jeg, samtidig siges, at en sådan deling af stoffet er noget vanskelig at overholde, ikke mindst for nye medlemmer af det høje ting, der i hvert fald ikke har haft alt for megen tid til blot tilnærmelsesvis at gå det digre værk, der hedder forslag til finanslov, igennem, som det retteligt burde gøres.

Som nyt medlem af det høje ting har jeg ikke mange forudsætninger for at dømme om, hvorvidt selve den regnskabsmæssige opstilling af forslaget til finanslov kunne være bedre og mere overskuelig.

Ved den foreløbige gennemgang af forslaget, jeg har foretaget, forekommer det mig dog, at der mangler noget væsentligt. Jeg tænker her på — vel vidende, at vi fra det økonomiske sekretariat har fået en oversigt over statsfinansernes stilling pr. november 1960, for hvilken oversigt jeg hermed takker — om det ikke ville være både rigtigt og praktisk, hvis vi kunne få den højtærede finansminister tilsamtidig eller sideløbende med, at den højtærede minister fremsætter forslag til finanslov, at vedlægge en langfristet budgetskitse, som udviser, hvilke formål staten tilstræber i sine investeringer, hvilke formål staten tilstræber i sin egnsplanlægning, ved sine vejarbejder og brobygning o. s. v. o. s. v. Som nævnt, og hvis det i det hele taget er praktisk muligt, må en sådan budgetskitse meget gerne være langsigtet, hvorved den i allerhøjeste grad kan være ikke blot til vejledning, ikke mindst for erhvervslivet, og hvad dertil hører, men også til gavn for visse områder og distrikter her i landet, områder og distrikter, der i dag synes at stagnere, men hvor visse statsin-